

Is het logisch dat we *langer* werken?

Neen. De regering trok de pensioenleeftijd op tot 66 jaar in 2025 en tot 67 jaar in 2030. Ze komt met twee argumenten: de financiering van de pensioenen en de stijgende levensverwachting. Maar zij houdt geen rekening met de realiteit op de werkvloer en geeft drogredenen over de financiering van onze pensioenen.

Waar komt vandaag het geld voor de pensioenen vandaan?

In België worden de werknemerspensioenen hoofdzakelijk gefinancierd door de sociale bijdragen die de werknemers en werkgevers storten aan de sociale zekerheid.

De huidige bijdragen dienen dus om de huidige pensioenen te betalen. Ook een deel van de btw-inkomsten en van de roerende voorheffing wordt gebruikt om de pensioenen te financieren.

Wat telt is de gecreëerde rijkdom in het land en de mate waarin men deze rechtvaardig verdeelt en voldoende belast. En waaraan we dat geld besteden. De wettelijke pensioenen financieren is dus een maatschappelijke keuze. Welk deel van onze rijkdom willen we daaraan besteden?

Langer leven betekent dus langer werken?

Neen. Het klopt dat het aantal ouderen toeneemt. Deze trend zien we in de meeste Europese landen. De levensverwachting steeg de jongste 50 jaar dankzij betere levensomstandigheden: medische vooruitgang, vermindering van ongelijkheid, ontwikkeling van de sociale zekerheid, betere arbeidsvoorwaarden, betere gezondheidszorg...

Is dat een goede reden waarover we langer zouden moeten werken? Niet noodzakelijk.

De zogenaamde levensverwachting in goede gezondheid (het aantal jaar dat iemand in goede gezondheid leeft), be-

draagt gemiddeld 64 jaar in België. De verschillen tussen werknemers zijn heel erg groot. Zo heeft een universitair 10 jaar meer gezonde jaren in het vooruitzicht dan iemand zonder diploma's. Deze realiteit is niet te verwaarlozen.

Bovendien beginnen veel werknemers al te sukkelken met hun gezondheid voor ze met pensioen gaan. Als we langer aan de slag blijven, zal het aantal invaliden, langdurig zieken of oudere werklozen toenemen.

En we moeten ook rekening houden met de situatie op de arbeidsmarkt, waar ondernemingen oudere werknemers aan de kant schuiven, bijv. in het geval van herstructureringen.

Stuk voor stuk elementen die kosten met zich meebrengen voor de sociale zekerheid. Deze situatie kan leiden tot het fenomeen van 'communicerende vaten': wat niet wordt gefinancierd door het pensioenstelsel komt ten laste van andere takken van de sociale zekerheid (invaliditeit, werkloosheid).

Het is nochtans eenvoudig om in te spelen op de bevolkingsevolutie in ons land. De stijging van het aantal gepensioneerden is een voorspelbaar en bovendien tijdelijk fenomeen dat in goede banen kan worden geleid. De overheid moet dus keuzes maken op het vlak van de financiering van de pensioenen waarbij alle werknemers een waardig pensioen krijgen. De vakbonden zijn bereid om hieraan te werken.

De levensverwachting in goede gezondheid (het aantal jaar dat iemand in goede gezondheid leeft), bedraagt gemiddeld 64 jaar in België.

De stijging van het aantal gepensioneerden is een voorspelbaar en bovendien tijdelijk fenomeen dat in goede banen kan worden geleid.

De pensioenhervorming en 'eindeloopbaanregeling' van de federale regering

- Optrekken van de pensioenleeftijd naar 66 jaar in 2025 en 67 jaar in 2030.
- Optrekken van het vervroegd pensioen van 62 naar 63 jaar vanaf januari 2019.
- Van 40 naar 42 jaar: het vereiste aantal loopbaanjaren voor vervroegd pensioen vanaf januari 2019 (41 jaar in 2017 en 2018).
- Optrekken van de brugpensioenleeftijd tot 62 jaar sedert 1 januari 2015.
- Van 56 naar 60 jaar voor de bijzondere brugpensioenstelsels sedert 1 januari 2018 (niet voor alle bijzondere brugpensioenstelsels en niet als er een sector-cao wordt gesloten).
- Van 55 naar 60 jaar om een landingsbaan te nemen vanaf 1 januari 2015.

De daling van de pensioenen in cijfers

- Afschaffen pensioenbonus in 2015: verlies van 83 tot 250 euro per maand.
- Minder pensioen na ontslag of brugpensioen: verlies van gemiddeld 40 euro per maand.
- Minder pensioen voor wie vroeg begon te werken (brugpensioen of landingsbaan): verlies van 113 euro per maand.
- Meer belastingen betalen: de regering besloot om het belastingkrediet niet te verhogen voor gepensioneerden. Dat is het bedrag waarop een gepenseioneerde geen belastingen betaalt.
- Verhoging minimumpensioen enkel voor wie 45 jaar loopbaan heeft: verlies voor iedereen met kortere loopbanen.
- Verlagen van het voorziene budget voor betere sociale uitkeringen in 2017.
- Indexsprong: verlies van 30 euro voor pensioenen van 1.500 euro.

Waarom pas met pensioen op 67 jaar?

Omdat de regering de middelen voor de sociale zekerheid niet wil verhogen en kiest om in te grijpen op de uitgaven. Met andere woorden: als er meer gepensioneerden zijn, moet er volgens de regering langer worden gewerkt of moeten er lagere pensioenen worden uitgekeerd. Uiteraard verbloemt de regering de vermindering van het pensioenbedrag en beweert ze "de link tussen arbeid en pensioenbedrag" te willen versterken.

Brengt het aanvullend pensioen de redding?

Neen. Het aanvullend pensioen of de groepsverzekering is een extralegaal voordeel. Dewerkgever, ensomsook dewerknemer, stort maandelijks een bedrag in een fonds zodat je op het ogen-

blik dat je met pensioen gaat, een kapitaal of een rente krijgt. 62% van de werknemers heeft een aanvullend pensioen, maar het bedrag dat ze ontvangen is beperkt. Het tijdens de loopbaan opgebouwde kapitaal bedraagt gemiddeld iets meer dan 15.000 euro. Het is dus een illusie te denken dat het aanvullend pensioen de levensstandaard van gepensioneerden zal verbeteren.